

दानियेलको पुस्तक - एक सय छयत्तरौं

ईश्वरीय प्रकाशन र अन्तिम जागरण: दानियेलको दर्शनबाट प्राप्त अन्तर्दृष्टिहरू

Jeff Pippenger

2024-04-06

दानिएल अध्याय दसमा गब्रिएलले परमेश्वरका अन्तिम दिनका मानिसहरूलाई दानिएलको पुस्तकको पूर्ण व्याख्या प्रस्तुत गर्ने कार्य सम्पन्न गरिरहेको छ। दानिएलले परमेश्वरका अन्तिम दिनका मानिसहरूको प्रतिनिधित्व गर्दछ, जो प्रकाशको पुस्तकमा एक लाख चवालीस हजार हुन्। यसरी, एक लाख चवालीस हजार जागृत हुन्छन् र तिनीहरू छरपस्ट पारिएका छन् भन्ने कुरा चित्र थाल्छन्, जसको प्रतिनिधित्व अध्याय नौमा दानिएलद्वारा गरिएको छ। तिनीहरू यस बुझाइमा पनि जागृत हुन्छन् कि तिनीहरूको अनन्त गन्तव्य निर्णय गरिने महान् परीक्षा पशुको मूर्तिको परीक्षा हो, जुन तिनीहरूलाई छाप लगाइनुभन्दा अघि, र संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्थामा अनुग्रहको अवधि बन्द हुनुभन्दा अघि हुन्छ। तिनीहरू जुलाई 18, 2020 मा तिनीहरूको सामना गरेको निराशाको शोक मनाइरहेका छन्, र त्यस अवस्थामै, अध्याय छमा यशैयाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएझैं, तिनीहरूलाई परमपवित्र स्थानमा खीष्टको एक दर्शन दिइन्छ।

त्यो दर्शनले, जसरी दानियल र यशैया दुवैका द्वारा चित्रित गरिएको छ, तिनीहरूलाई महिमाका प्रभुको सामु आफ्नै भ्रष्ट अवस्थालाई देख्न दिन्छ, र दुवै धुलोसम्म नम्र पारिन्छन्। त्यसपछि यशैयाले परमेश्वरले आफ्ना जनताकहाँ कसलाई पठाउनुहुनेछ भनी सोधिएको प्रश्न सुन्छन्, र यशैयाले आफूलाई प्रस्तुत गर्छन्, तर पहिले उनी शुद्ध पारिन्छन्।

तब मैले भनेँ, हाय, म त नष्ट भएँ! किनकि म अशुद्ध ओठ भएको मानिस हुँ, र म अशुद्ध ओठ भएका मानिसहरूको बीचमा वास गर्छु; किनभने मेरा आँखाले राजा, सेनाहरूका परमप्रभुलाई देखेका छन्। तब सेराफिमहरूमध्ये एक जना मेरोतिर उडेर आए, र उनको हातमा वेदीबाट चिम्टाले झिकिएको दन्किरहेको कोइला थियो। अनि उनले त्यो मेरो मुखमा छोएर भने, हेर, यसले तेरा ओठ छोएको छ; र तेरो अधर्म हटाइएको छ, अनि तेरो पाप शुद्ध पारिएको छ। साथै मैले प्रभुको स्वर यसो भन्दै सुनेँ, “म कसलाई पठाऊँ, र हाम्रो निम्ति को जानेछ?” तब मैले भनेँ, “म यहाँ छु; मलाई पठाउनुहोस्।” यशैया ६:५-८।

यशैया वेदीबाट लिइएको एउटा दन्किरहेको कोइलाद्वारा शुद्ध पारिए, र दानियलचाहिँ त्यस्तो दर्पणरूप कारणकारी दर्शनलाई निहालेर शुद्ध पारिए, जसले हेर्ने व्यक्तिलाई उसले निहालेको प्रतिमामा रूपान्तरित गराउँछ। यशैयालाई त्यो सन्देश त्यस्ता मानिसहरूकहाँ लैजान भनियो, जो सुनेर पनि सुन्दैनन्, र देखेर पनि देख्दैनन्।

अनि उहाँले भन्नुभयो, जाऊ, र यस प्रजालाई भन, तिमीहरूले निश्चय नै सुन, तर नबुझ; र तिमीहरूले निश्चय नै हेर, तर नजान। यस प्रजाको हृदय मोट्याइँदे, र तिनका कान भारी पारिँदै, र तिनका आँखाहरू बन्द गरिँदै; नत्र तिनीहरूले आफ्ना आँखाले देख्नेछन्, र आफ्ना कानले सुन्नेछन्, र आफ्ना हृदयले बुझ्नेछन्, र फर्कनेछन्, र चङ्गाइ पाउनेछन्। यशैया ६:९, १०।

यशैयाह जान्न चाहन्छन् कि नबुझ्ने र ग्रहण नगर्ने मानिसहरूसित उनले कहिलेसम्म व्यवहार गरिरहनुपर्छ, त्यसैले उनले “कहिलेसम्म?” भनी प्रश्न गर्छन्।

तब मैले भनेँ, प्रभु, कहिलेसम्म? अनि उहाँले उत्तर दिनुभयो, जबसम्म सहरहरू बासिन्दाविहीन भएर उजाड नहोऊन्, र घरहरू मानिसविहीन नहोऊन्, र देश पूर्ण रूपमा उजाड नहोस्, अनि परमप्रभुले मानिसहरूलाई धेरै टाढा नहटाइदिनुहोस्, र देशको बीचमा ठूलो परित्याग नहोस्। यशैया ६:११, १२।

अन्तिम दिनहरूमा बाइबलको भविष्यवाणीको विषय भएको देश संयुक्त राज्य अमेरिका हो, जो आइतवारको व्यवस्थाको राष्ट्रिय धर्मत्यागद्वारा राष्ट्रिय विनाश ल्याउँदा “पूर्णतः उजाड” बनाइन्छ। दानिएल एघारको एकचालिसौं

पदलाई त्यसै अध्यायको सोह्रौँ पदले पूर्वरूपमा देखाएको छ। एकचालिसौँ पदमा “देशको बीचमा भएको ठूलो परित्याग” लाई “धेरैजना” परास्त पारिनु भनी पहिचान गरिएको छ। यशैयाको सन्देश, जसलाई येशूले मानिसहरूमाझ आफ्नो इतिहासको अवधिमा कुतर्क गर्ने यहूदीहरूलाई सम्बोधन गर्नुहुँदा उल्लेख गर्नुभयो, यस कुरालाई पहिचान गराउँछ कि जब अधिल्लो करारका जनहरूलाई पछि पारिँदै हुन्छ, तब तिनीहरूसँग नबुझ्ने र नचिन्ने कान र आँखाहरू हुन्छन्। यशैयाको सन्देशले लाओडिसियाली एड्भेन्टवादलाई दिइने अन्तिम आह्वानको प्रतिनिधित्व गर्छ, जुन आइतबारको व्यवस्था आइपुग्दा समाप्त हुन्छ, जहाँ लाओडिसियाली एड्भेन्टवाद प्रभुको मुखबाट उकेलिन्छ।

ऊ महिमामय देशमा पनि प्रवेश गर्नेछ, र धेरै देशहरू परास्त हुनेछन्; तर यी चाहिँ उसको हातबाट उम्कनेछन्, अर्थात् एदोम, मोआब, र अम्मोनका सन्तानहरूका प्रमुखहरू। दानियल ११:४१।

यशैया र दानियेललाई लाओडिकियालाई अन्तिम आह्वान प्रस्तुत गर्ने जिम्मेवारी दिइएको छ, र दानियेलमाथि दशौँ अध्यायमा भएको तेस्रो स्पर्शद्वारा उनी उक्त कार्यका लागि सुदृढ बनाइन्छन्।

तब मानिसको रूपजस्तो देखिने एकजना फेरि आएर मलाई छोए, र मलाई बलियो तुल्याए, अनि भने, हे अति प्रिय मानिस, नडराऊ; तिमीलाई शान्ति होस्; बलियो होऊ, हो, बलियो होऊ। अनि उहाँले मसँग बोलिसक्नुभएपछि म बलियो भएँ, र मैले भनेँ, मेरा प्रभु, बोल्नुहोस्; किनकि तपाईँले मलाई बलियो तुल्याउनुभएको छ। दानिएल १०:१८, १९।

दानियललाई अध्याय दसमा मिखाएल ओर्लनुभएपछि उनले बुझ्न आइपुगेको सन्देश दिनका लागि सुदृढ पारियो। यशैयालाई आइतबारको व्यवस्थासम्म त्यो सन्देश दिनु पर्नेछ भनेर अवगत गराइयो। आइतबारको व्यवस्थाको समयमा एउटा अवशेष स्थापित गरिनेछ।

तब मैले भनेँ, प्रभु, कहिलेसम्म? अनि उहाँले उत्तर दिनुभयो, जबसम्म सहरहरू बासिन्दाविहीन भई उजाड नहोस्, र घरहरू मानिसविहीन नहोस्, र देश पूर्णतः उजाड नहोस्, अनि परमप्रभुले मानिसहरूलाई धेरै टाढा नलगून्, र देशको बीचमा ठूलो परित्याग नहोस्। तर त्यसमा अझै दशौँ अंश रहनेछ, र त्यो फेरि फर्कनेछ, तर नष्ट पारिनेछ; तर टेरिबिन्थ र बलूतझैँ, जसले आफ्ना पात झारेपछि पनि आफ्नो मूल सार आफूभित्र राखिरहन्छन्, त्यसरी नै पवित्र सन्तान नै त्यसको सार हुनेछ। यशैया ६:११-१३।

जब “देशको बीचमा ठूलो परित्याग” हुनेछ (आइतबारको व्यवस्थाको समयमा), तब एउटा “दशांश” प्रकट हुनेछ, जसको “तत्त्व” “पवित्र बीउ” हो। “दशांश” भनेर अनुवाद गरिएको हिब्रू शब्दको मूल अर्थ “दशांश” नै हो। आइतबारको व्यवस्थाको समयमा, प्रभुसँग एउटा “दशांश” हुनेछ, जो “फर्केका” छन्।

भूमिको सबै दशांश, चाहे त्यो भूमिको बीउबाट होस् वा रूखको फलबाट, परमप्रभुकै हो; त्यो परमप्रभुको निम्ति पवित्र हो। अनि यदि कुनै मानिसले आफ्ना दशांशमध्ये केही पनि छुटाउन चाहे, भने त्यसमा त्यसको पाँचौँ भाग थप्नुपर्छ। अनि गाईवस्तु वा भेडाबाख्राको दशांशको विषयमा, जे-जे लट्ठीमुनि भएर जान्छ, त्यसको दशौँ भाग परमप्रभुको निम्ति पवित्र हुनेछ। लेवीव्यवस्था २७:३०-३२।

“फर्केर आउने” “दशांश” परमप्रभुका निम्ति पवित्र हुन्छन्, र तिनीहरू परमप्रभुको अंश हुन्।

किनकि परमप्रभुको भाग उहाँका प्रजा हुन्; याकूब उहाँको उत्तराधिकारको अंश हो। व्यवस्था ३२:९।

आइतबारको व्यवस्था अघि फर्केर आएकाहरू भनेका तिनै हुन् जो यर्मियाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्, जसले पहिलो निराशा भोगेका थिए, र जसलाई परमप्रभुले प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो कि यदि तिनीहरू फर्केर आए भने, तिनीहरू परमप्रभुको मुख, अर्थात् उहाँका प्रवक्ताहरू हुनेछन्।

तपाईँका वचनहरू भेटाइए, र मैले तिनलाई खाएँ; अनि तपाईँका वचन मेरो हृदयको आनन्द र हर्ष भए; किनकि, हे सेनाहरूका परमप्रभु परमेश्वर, म तपाईँको नाउँले कहलाइएको छु। म ठट्याउँछु भनेर सभामा बसेँ, न त

हर्षाएँ; तपाईंको हातको कारण म एकलै बसेँ; किनकि तपाईंले मलाई आक्रोशलै भरिदिनुभएको छ। मेरो पीडा किन निरन्तर छ, र मेरो घाउ किन निको हुन अस्वीकार गर्ने, असाध्य छ? के तपाईं मेरो निम्ति सर्वथा झूटोझैँ, र भर नपर्ने पानीझैँ हुनुहुन्छ? यसकारण परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, यदि तिमी फर्कियो भने, म तिमीलाई फेरि ल्याउनेछु, र तिमी मेरो सामु उभिनेछौ; अनि यदि तिमीले तुच्छबाट बहुमूल्यलाई अलग्यायो भने, तिमी मेरो मुखझैँ हुनेछौ; उनीहरू तिमीकहाँ फर्कून्, तर तिमी उनीहरूकहाँ नफर्क। अनि म तिमीलाई यस प्रजाका निम्ति काँसाको गढिएको पर्खाल तुल्याउनेछु; र तिनीहरूले तिमी विरुद्ध लड्नेछन्, तर तिनीहरूले तिमी विरुद्ध प्रबल हुनेछैनन्; किनकि तिमीलाई बचाउन र उद्धार गर्न म तिमीसँग छु, परमप्रभु भन्नुहुन्छ। अनि म तिमीलाई दुष्टहरूको हातबाट छुटाउनेछु, र भयानकहरूको हातबाट तिमीलाई मुक्त गर्नेछु। यर्मिया १५:१६-२१।

यशैयाको साक्षीमा फर्कने अवशेष वा दशांश खाइने थिए, किनकि तिनीहरूलाई परमेश्वरको सन्देश दिइएको थियो, र उहाँको वचन खाइने थियो। तिनीहरू त्यस्ता व्यक्तिहरू थिए जो परमेश्वरको मुख हुने थिए, र त्यसो गर्दा तिनीहरूले परमेश्वरको त्यो वचन प्रस्तुत गर्ने थिए जुन मुक्तिको खोजी गर्नेहरूले खानुपर्ने थियो। यर्मियाह “ठट्टा गर्नेहरूको सभा” मा बसेनन्, किनकि दानिएलको जस्तै, जब उनले दर्शन देखे, “ठट्टा गर्नेहरूको सभा” भाग्यो। यर्मियाहले परमेश्वरले आफूलाई झूट बोल्नुभयो भनी सोचेका थिए, किनकि परमेश्वरको हातले मिलेराइट इतिहासमा अप्रिल १९, १८४४ को पहिलो निराशा, र अन्तिम दिनहरूमा जुलाई १८, २०२० लाई हुन अनुमति दिएको थियो। यर्मियाहका लागि प्रतिज्ञा यो थियो कि यदि उनी “फर्किए,” र यशैयाको खण्डमा, “दशांश” “फर्कन्छ।”

यदि यर्मिया “फर्कन्छ” भने, उनी यशैयाको “दशौँ भाग” का अंश हुन्, जो पवित्र छ, र परमप्रभुको भाग हो, जसको “सार” तिनमा छ। हिब्रू शब्द “सार” को अर्थ एक खम्बा हो, र “खम्बा” बनाइने कुरा फिलाडेल्फियाकाहरूलाई दिइएको प्रतिज्ञा हो।

जसले विजय प्राप्त गर्छ, त्यसलाई म मेरा परमेश्वरको मन्दिरमा एउटा स्तम्भ बनाउनेछु, र ऊ फेरि कहिल्यै बाहिर जानेछैन; अनि म उसमाथि मेरा परमेश्वरको नाउँ, र मेरा परमेश्वरको सहरको नाउँ, अर्थात् नयाँ यरूशलेमको नाउँ, जुन मेरा परमेश्वरबाट स्वर्गबाट तल ओर्लन्छ, लेखिदिनेछु; र म उसमाथि मेरो नयाँ नाउँ पनि लेखिदिनेछु। जसको कान छ, उसले सुनोस्—आत्मा ले मण्डलीहरूलाई के भन्नुहुन्छ। प्रकाश ३:१२, १३।

“स्तम्भ,” अर्थात् तिनीहरूको “सारतत्त्व,” ले दिव्यता र मानवताको संयोजनलाई जनाउँछ, किनकि ख्रीष्ट नै त्यो “स्तम्भ” हुनुहुन्छ जसले मन्दिरलाई धारण गर्नुहुन्छ।

“यस निराशाको अवस्थामा रहँदा मैले एउटा सपना देखें, जसले मेरो मनमा गहिरो छाप पाऱ्यो। मैले एउटा मन्दिर देखें, जसतर्फ धेरै मानिसहरू ओइरिरहेका थिए। समयको अन्त हुँदा त्यस मन्दिरमा शरण लिनेहरू मात्र बचाइने थिए। बाहिर रहने सबै जना सदासर्वदा हराउने थिए। बाहिरका भीडहरू, जो आफ्ना-आफ्ना विभिन्न बाटामा हिँडिरहेका थिए, मन्दिरभित्र प्रवेश गर्नेहरूलाई ठट्टा र उपहास गर्थे, र तिनीहरूलाई भन्थे कि सुरक्षाको यो योजना एक चलाख छल मात्र हो, वास्तवमा टार्नुपर्ने कुनै खतरा नै छैन। तिनीहरूले त केहीलाई पर्खालभित्र शीघ्र प्रवेश गर्नबाट रोक्नका लागि समातेसमेत।”

“उपहास गरिने भयले, मैले भीड तितरबितर नहुँदासम्म, वा उनीहरूको नजरमा नपरी म भित्र पस्न सक्ने अवस्थामा पर्खनु नै उत्तम ठानें। तर घट्नुको सट्टा संख्या झन् बढ्दै गयो, र ढिलो भइने भयले म हतारिँदै आफ्नो घरबाट निस्कें र भीड छिचोल्दै अघि बढें। मन्दिरमा पुग्ने आफ्नो व्याकुलतामा, मलाई घेरेर रहेको भीडलाई मैले न त देखें, न त वास्ता गरें। भवनभित्र प्रवेश गर्दा, मैले देखें कि त्यो विशाल मन्दिर एउटा अत्यन्तै ठूलो स्तम्भले अड्याइएको थियो, र त्यसैमा नराम्ररी च्यालिएको र रगत बगिरहेको एउटा थुमा बाँधिएको थियो। त्यहाँ उपस्थित हामीलाई यस्तो लाग्थ्यो कि यो थुमा हाम्रो निम्ति च्यालिएको र कुटिएको थियो। मन्दिरभित्र प्रवेश गर्ने सबैले त्यसको सामु आउनु र आफ्ना पापहरू स्वीकार गर्नुपर्थ्यो।

“थुमाको ठीक अगाडि उचालिएका आसनहरू थिए, जसमा अत्यन्त हर्षित देखिने एक समूह बसेको थियो। स्वर्गको ज्योति तिनीहरूका अनुहारहरूमा चम्किरहेको जस्तो देखिन्थ्यो, र तिनीहरूले परमेश्वरको स्तुति गर्दै

आनन्दमय धन्यवादका गीतहरू गाइरहेका थिए, जो स्वर्गदूतहरूको सङ्गीतझैँ लाग्थे। यिनीहरू तिनै थिए जो थुमाको अगाडि आएका थिए, आफ्ना पापहरू स्वीकार गरेका थिए, क्षमा प्राप्त गरेका थिए, र अब कुनै हर्षोल्लासपूर्ण घटनाको आनन्दित प्रतीक्षामा थिए।”

“जब म भवनभित्र प्रवेश गरिसकेको थिएँ, तब ममाथि भय छायो, र यी मानिसहरूको सामु आफूलाई नम्र तुल्याउनुपर्छ भन्ने लज्जाको अनुभूति भयो। तर म अगाडि बढ्न बाध्य भएको जस्तो लाग्यो, र थुमासामु हुनका लागि स्तम्भ वरिपरि बिस्तारै बाटो बनाउँदै अघि बढिरहेकी थिएँ, त्यत्तिकैमा तुरही बज्यो, मन्दिर हल्लियो, भेला भएका सन्तहरूबाट विजयका जयघोषहरू उठे, एक भयावह ज्योतिले भवनलाई प्रकाशित गर्‍यो, अनि त्यसपछि सबै कुरा घना अन्धकारमा डुब्यो। ती आनन्दित मानिसहरू सबै त्यो ज्योतिसँगै अदृश्य भइसकेका थिए, र रातको निःशब्द त्रासमा म एकली छोडिएको थिएँ। म मानसिक वेदनामा ब्युँझिएँ र मैले सपना देखिरहेकी थिएँ भन्ने कुरामा आफूलाई विश्वस्त पार्न पनि मुस्किलले सकें। मलाई यस्तो लाग्यो कि मेरो विनाश निश्चित भइसकेको थियो, कि प्रभुको आत्मा मलाई छोडेर गएको थियो, फेरि कहिल्यै नफर्किने गरी।” Testimonies, volume 1, 27.

फर्केर आउने दशांशभित्र रहेको “सार” नै मन्दिरलाई धारण गर्ने “स्तम्भ” हो। दानिएलले त्यस स्तम्भमा टाँगिनुभएका थुमाको कारणकारी दर्शन देखे, र त्यो थुमा नै “स्तम्भ” थियो। जब दानिएलले त्यो महान् दर्शन देखे, उनी स्तम्भको स्वरूपमा परिवर्तन भए, र त्यसरी नै यशैयाको दशांशभित्र पनि “सार” (स्तम्भ) रहेको छ, र मन्दिरभित्र प्रवेश गर्ने सबैले त्यस सारलाई “खानु” पर्नेछ। जो मन्दिरभित्र प्रवेश गर्छन्, र त्यो सार खान्छन्, तिनीहरू परमेश्वरका अन्य बगाल हुन्, जसले आइतबारको व्यवस्थाको समयमा, जब देशमा ठूलो परित्याग हुन्छ, उचालिएको झण्डाको सन्देशलाई प्रत्युत्तर दिन्छन्। “पवित्र बीउ,” जो यशैयाको सार हो, संसारको जगत्-स्थापनादेखि नै मारिनुभएको थुमा हो।

फर्केर आउने दशौँ भाग दुष्टको हातबाट छुटकारा पाउनेछ, जब आइतबारको व्यवस्थामा फिलाडेल्फिया र लाओडिसियाको पृथकीकरण अनन्तकालका लागि स्थिर गरिन्छ, र त्यसबेला धेरै जना पराजित हुन्छन्। पराजित भएकाहरू नबुझ्ने दुष्टहरूका रूपमा पहिचान गरिएका छन्। तिनीहरू भयङ्करको हातबाट पनि छुटकारा पाउनेछन्, किनकि तिनीहरूले पशुको छाप ग्रहण गर्नेछैनन्।

परमप्रभु यहीँ वा यसो भन्नुहुन्छ: म बेबिलोनका राजा नबूकद्रेस्सरको हातद्वारा मिश्रको भीडलाई पनि अन्त पारिदिनेछु। ऊ र त्यससँग भएका उसका मानिसहरू, जातिहरूमध्येका भयानकहरू, देशलाई नाश गर्न ल्याइनेछन्; र तिनीहरूले मिश्रको विरुद्ध आफ्ना तरवार खिच्नेछन्, र देशलाई मारिएकाहरूले भरिदिनेछन्। अनि म नदीहरू सुकाइदिनेछु, र देशलाई दुष्टहरूको हातमा बेचिदिनेछु; अनि म परदेशीहरूको हातद्वारा देशलाई र त्यसमा भएका सबै कुरालाई उजाड बनाइदिनेछु: म परमप्रभु, मैले यो बोलेको छु। यशैया 30:10-12।

“जातिहरूका भयानक” भनेको उत्तरका राजाको प्रतिनिधि सेना हो। आइतवारको व्यवस्थाको समयमा उठाइने ध्वजचिह्न मूर्ख, अथवा दुष्ट कन्याहरूको हातबाट छुटकारा पाउँछन्, र तिनीहरू “जातिहरूका भयानक” को हातबाट पनि छुटकारा पाउँछन्। यहाँ हामीले सम्बोधन गरिरहेको विषय यो हो कि यशैया, र दानियल, र यर्मिया, र इजकिएल, र यूहन्ना—यी सबैलाई जुलाई 18, 2020 को निराशाबाट फर्कने एक सय चवालीस हजारको पुनरुत्थान र सशक्तीकरणको प्रतिनिधित्व गर्न प्रयोग गरिएको छ। दानियलको अन्तिम दर्शनमा, हिद्देकेल नदीको किनारमा दिइएको दर्शनमा, दानियललाई परमेश्वरको भविष्यसूचक वचनका आन्तरिक र बाह्य दुवै दर्शनहरू बुझ्न लगाइन्छ, र त्यो सन्देश प्रस्तुत गर्न उनी सुदृढ पारिन्छन्।

आन्तरिक र बाह्यको सन्देशलाई पद दसमा “किल्ला” अथवा “शिर” को भविष्यवाणीपरक परिभाषासँग एकीकृत गरिएको छ, जसले हाल पुटिनद्वारा सञ्चालन भइरहेको युद्धको युद्धलाई पहिचान गर्छ। शिरको पहिचान गर्ने त्यो कुञ्जीको आन्तरिक र बाह्य दुवै प्रयोग छ, र त्यस युद्धको आरम्भले त्यो अवधिलाई चिह्नित गर्छ जब दुवै शिरहरू भविष्यवाणीको विषय बन्छन्। रूसको रूपमा किल्ला वा शिरले दोस्रो प्रतिनिधि युद्धलाई पहिचान गर्छ, जसले तेस्रो प्रतिनिधि युद्धतर्फ डोर्‍याउँछ, र जसले पद पन्ध्रमा पानियमको युद्धद्वारा पूर्वछायित रूपमा विश्वयुद्ध तृतीयको

आरम्भलाई चिह्नित गर्छ।

पद सोहीँ नै आइतबारको व्यवस्था हो, र यसकारण २०१४ देखि, जब युकेनी युद्ध आरम्भ भयो, जसको प्रतिनिधित्व पद एघार र बाह्रमा गरिएको छ, आइतबारको व्यवस्थासम्म परमेश्वरका जनहरूको मोहोरबन्दीसँग सम्बन्धित अन्तिम कार्य सम्पन्न हुन्छ। दानिएल अध्याय एघारमा गब्रिएलको व्याख्याले परमेश्वरका जनहरूलाई पवित्र पार्ने, अथवा मोहोरबन्द गर्ने, सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। यस तथ्यलाई चुक्नु भनेको सबै कुरा चुक्नु हो। जो अगमवाणीको मोहोर खोलिएको छ, जसलाई प्रकाशको पुस्तकमा येशू ख्रीष्टको प्रकाश भनिएको छ, र जसलाई प्रकाशको पुस्तकले अनुग्रहको समय समाप्त हुनुअघि नै मोहोर खोलिएको भनी चिनाउँछ, त्यो दानिएलको पुस्तकको एक विशिष्ट अंश हो।

अनि उहाँले मसँग भन्नुहुन्छ, “यस पुस्तकको भविष्यवाणीका वचनहरूमा मोहोर नलगाऊ; किनकि समय नजिक आएको छ। जो अन्यायी छ, उसलाई अझै अन्यायी नै रहन देऊ; र जो अशुद्ध छ, उसलाई अझै अशुद्ध नै रहन देऊ; र जो धर्मी छ, उसलाई अझै धर्मी नै रहन देऊ; र जो पवित्र छ, उसलाई अझै पवित्र नै रहन देऊ।” प्रकाश 22:10, 11.

अन्तिम दिनहरूमा एउटा निश्चित समय आउँछ, जब अन्तिम भविष्यवाणीको मुहर खोलिन्छ, किनकि पदले भन्छ, “समय नजिकै आएको छ।” प्रकाशको अन्तिम अध्यायमा अवस्थित यही अभिव्यक्ति पहिलो अध्यायमा पनि पाइन्छ।

येशू ख्रीष्टको प्रकाश, जुन परमेश्वरले उहाँलाई दिनुभयो, ताकि उहाँले आफ्ना सेवकहरूलाई ती कुराहरू देखाउन सक्नु जो छिट्टै हुनैपर्छन्; अनि उहाँले आफ्ना दूतद्वारा आफ्ना सेवक यूहन्नालाई पठाई त्यसलाई संकेतद्वारा प्रकट गर्नुभयो। जसले परमेश्वरको वचनको, र येशू ख्रीष्टको साक्षीको, र उनले देखेका सबै कुराहरूको गवाही दियो। धन्य हो त्यो जसले पढ्छ, र ती जसले यस भविष्यवाणीका वचनहरू सुन्छन्, र त्यसमा लेखिएका कुराहरू पालन गर्छन्; किनकि समय नजिकै छ। प्रकाश 1:1-3।

दुई सय बीस, र त्यसकारण बाइस, दिव्यता र मानवताको संयोजनका प्रतीकहरू हुन्, र तेस्रो स्वर्गदूतको अन्तिम कार्य, अर्थात् एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाउने कार्य, दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तको भविष्यवाणीपरक सन्दर्भभित्र सम्पन्न हुन्छ। अन्तिम दिनहरूका बुद्धिमान कुँवारीहरूले १८ जुलाई २०२० मा आफ्नो पहिलो निराशा भोगे, र २००१ मा छाप लगाउने प्रक्रिया आरम्भ भएदेखि बाइस वर्षपछि, २०२३ को जुलाईसम्म, तिनीहरू प्रकाश अध्याय एघारको सडकमा मरेका हड्डीहरूझैं छरपस्ट परे। त्यसबेला “समय नजिकै आएको थियो,” र त्यसपछि प्रभुले “उजाडस्थानमा पुकार्ने एउटा स्वर” उठाउनुभयो, जसले गब्रिएलबाट सन्देश प्राप्त गरेको थियो, गब्रिएलले त्यो ख्रीष्टबाट प्राप्त गरेका थिए, र ख्रीष्टले त्यो पिताबाट प्राप्त गर्नुभएको थियो।

त्यसपछि त्यो स्वरले मण्डलीहरूलाई सन्देश पठाउन आरम्भ गर्‍यो, र यो विद्युतीय माध्यमद्वारा पठाइएको छ, जहाँ यसलाई पढ्न र/वा सुन्न सकिन्छ, हाल साठीभन्दा बढी भाषाहरूमा। अगमवाणीको जो अंश खोलियो, अर्थात् त्यो सन्देश दानियेलको पुस्तकमा पाइन्छ।

“मुहर लगाइएको पुस्तक प्रकाशको पुस्तक होइन, तर दानियेलको भविष्यवाणीको त्यो अंश हो जो अन्तिम दिनहरूसँग सम्बन्धित छ। स्वर्गदूतले आज्ञा दिए, ‘तर हे दानियेल, तिमीले यी वचनहरू बन्द गर र पुस्तकलाई अन्त्यको समयसम्मका लागि मुहर लगाइदेऊ।’ दानियेल 12:4।” प्रेरितहरूका कार्य, 585.

“दानियेलको भविष्यवाणीको अन्तिम दिनहरूसँग सम्बन्धित भाग” चालीसौँ पद हो। यो केवल चालीसौँ पद मात्र होइन; यो चालीसौँ पदको त्यही अंश हो, जो १९८९ मा अन्तको समयपछि र एकचालीसौँ पदको आइतबारको व्यवस्थाभन्दा अघि प्रतिनिधित्व गरिएको छ। चालीसौँ पदको त्यो इतिहास, जसको उल्लेख पदभित्रै गरिएको छैन, अन्तिम दिनहरूसँग सम्बन्धित भविष्यवाणीको त्यही भाग हो जुन मोहोरबन्द गरिएको थियो, र जुन जुलाई, २०२३ देखि देख्न र सुन्न छनोट गर्नेहरूका लागि उघारिँदै आएको छ।

चालीसौँ पदले १९८९ मा सोभियत संघको पतनपछिको इतिहासमध्ये चालिस-एकौँ पदको आइतबारको व्यवस्थासम्मको कुनै अभिलेख प्रस्तुत गर्दैन; तर यसले त्यो भविष्यसूचक आधारमञ्च भने अवश्य प्रदान गर्छ, जसमा

भविष्यवाणीका अन्य रेखाहरू राखिनुपर्ने हुन्छ। जो “रेखामाथि रेखा” भन्ने कार्यविधि नै पछिल्ला वर्षाको कार्यविधि हो भन्ने कुरा देख्न र सुन्न इच्छुक छैनन्, तिनीहरूसँग चालिसौं पदको लुकेको इतिहास देख्ने क्षमता हुँदैन; र त्यही इतिहास येशू ख्रीष्टको प्रकाश हो, जसको व्याख्या गर्न गब्रिएल यूहन्ना र दानिएलकहाँ आएका थिए।

हामी यो अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“बेरियामा पावलले फेरि यहूदीहरूको सभाघरमा गएर ख्रीष्टको सुसमाचार प्रचार गर्दै आफ्नो काम आरम्भ गरे। तिनको विषयमा उनले यसो भन्छन्, ‘यी थेस्सलोनिकाका मानिसहरूभन्दा अधिक उदारचित्तका थिए, किनकि तिनीहरूले वचनलाई सम्पूर्ण तत्परताका साथ ग्रहण गरे, र ती कुराहरू यथार्थ हुन् कि होइनन् भनी प्रतिदिन धर्मशास्त्रहरू खोजी गर्थे। यसकारण तिनीहरूमध्ये धेरैले विश्वास गरे; साथै सम्माननीय ग्रीक स्त्रीहरू र थोरै नभएका पुरुषहरूले पनि।’”

“सत्यको प्रस्तुतिमा, जो सत्यनिष्ठापूर्वक ठीक हुन चाहन्छन्, तिनीहरू धर्मशास्त्रको लगनशील अनुसन्धान गर्न जागृत हुनेछन्। यसले बेरियामा प्रेरितहरूको परिश्रमसँग सम्बन्धित भएका परिणामहरूजस्तै फल उत्पन्न गर्नेछ। तर यी दिनहरूमा सत्य प्रचार गर्नेहरूले बेरियावासीहरूको ठीक विपरीत स्वभाव भएका धेरै जनासँग सामना गर्छन्। तिनीहरूसमक्ष प्रस्तुत गरिएको सिद्धान्तको खण्डन तिनीहरू गर्न सक्दैनन्, तैपनि त्यसको समर्थनमा प्रस्तुत प्रमाणको जाँच-पडताल गर्न तिनीहरूले अत्यन्त अनिच्छा प्रकट गर्छन्, र यदि यो सत्य नै हो भने पनि यसलाई त्यस्तै रूपमा स्वीकार गर्ने वा नगर्ने कुरा खासै महत्त्वको विषय होइन भनी ठान्छन्। उनीहरूलाई आफ्नो पुरानो विश्वास र रीतिरिवाज नै पर्याप्त रूपमा राम्रो लाग्छ। तर जसले आफ्ना दूतहरूलाई संसारका निम्ति सन्देशसहित पठाउनुभयो, ती प्रभुले मानिसहरूले आफ्ना सेवकहरूका वचनलाई कसरी व्यवहार गर्छन् त्यसका निम्ति तिनीहरूलाई उत्तरदायी ठहराउनुहुनेछ। परमेश्वरले सबैलाई तिनीहरूसमक्ष प्रस्तुत गरिएको ज्योतिअनुसार न्याय गर्नुहुनेछ, चाहे त्यो तिनीहरूलाई स्पष्ट भएको होस् वा नहोस्। बेरियावासीहरूले गरेझैं अनुसन्धान गर्नु तिनीहरूको कर्तव्य हो। प्रभु अगमवक्ता होशेद्वारा भन्नुहुन्छ: ‘मेरा प्रजा ज्ञानको अभावले नष्ट भएका छन्; किनकि तैले ज्ञानलाई अस्वीकार गरेको छस्, म पनि तँलाई अस्वीकार गर्नेछु।’”

“बेरियालीहरूको मन पूर्वाग्रहले साँघुरो भएको थिएन, र प्रेरितहरूले प्रचार गरेका सत्यहरूलाई जाँचन र ग्रहण गर्न तिनीहरू इच्छुक थिए। यदि हाम्रो समयका मानिसहरूले उदात्त बेरियालीहरूको उदाहरण अनुसरण गर्दै, प्रतिदिन धर्मशास्त्रहरू खोज्थे, र तिनीहरूकहाँ ल्याइएका सन्देशहरूलाई त्यहाँ अभिलेख गरिएको कुरासँग तुलना गर्थे भने, आज जहाँ एक जना मात्र छन् त्यहाँ परमेश्वरको व्यवस्थाप्रति निष्ठावान हजारौं हुनेथिए। तर परमेश्वरलाई प्रेम गरेको दाबी गर्ने धेरै जनामा त्रुटिबाट सत्यतर्फ परिवर्तन हुने कुनै इच्छा छैन, र तिनीहरू अन्तिम दिनका मनपर्ने कपोलकल्पित कथाहरूसँग टाँसिरहन्छन्। त्रुटिले मनलाई अन्धो बनाउँछ र परमेश्वरबाट टाढा लैजान्छ; तर सत्यले मनलाई ज्योति दिन्छ, र प्राणलाई जीवन दिन्छ।” Sketches from the Life of Paul, 87, 88.